

Хвильова оптика

Основні положення ел.м. теорії світла

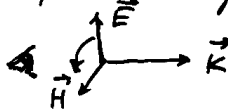
Світло - ел.м. хвилі від НВЧ ($1 \text{ мм} = \lambda$) до м'якого рентгена ($120 \text{ \AA} = \lambda$)

Система рівнянь Максвелла при умові, що середовище однорідне ($\epsilon = \text{const}$; $\mu = \text{const}$), неізовідне (поверхн. $-\sigma$ та об'ємна- ρ густина зарядів $= 0$, струми $-\mathbf{j} = 0$)

$$(A) \begin{cases} \text{div } \vec{E} = 0 \\ \text{div } \vec{B} = 0 \\ \text{rot } \vec{E} = -\frac{\mu}{c} \frac{\partial \vec{H}}{\partial t} \\ \text{rot } \vec{H} = \frac{\epsilon}{c} \frac{\partial \vec{E}}{\partial t} \end{cases} \left| \begin{array}{l} \text{Уз системи рівнянь Максвелла} \\ \text{можна зробити такі висновки:} \\ \text{1) ел.м. поле поширюється у} \\ \text{видозі ел.м. хвилі із швидк.} \\ v = \frac{c}{\sqrt{\epsilon \mu}} \end{array} \right.$$

2) ел.м. хвилі поперекі: $\vec{H} \perp \vec{E}$; $\vec{H} \perp \vec{k}$ ($\vec{k} = \frac{2\pi}{\lambda} \cdot \vec{n}$; $\vec{k} \parallel \vec{v}$); $\vec{E} \perp \vec{k}$

3) вектори \vec{E} , \vec{H} , \vec{k} складають правозвинтову систему

4) вектори \vec{E} та \vec{H} в площині монохроматичної хвилі, що розповсюджується, (не в стоячій хвилі!) коливаються як у газі, так і у просторі синфазно (тах \vec{E} співпадає з тах \vec{H} , те ж- z тін).

Всі 4 властивості ел.м. хвилі випливають з р-ів Максвелла. Їх можна довести: див. Біллі... с. 10, або Годжаєв... с. 21

Наслідуючи, що:

$$\text{Оператор } \nabla = \frac{\partial}{\partial x} \vec{i} + \frac{\partial}{\partial y} \vec{j} + \frac{\partial}{\partial z} \vec{k}$$

$\nabla \rightarrow \text{grad}$

$$\nabla^2 = \Delta - \text{оператор Лапласа: } \Delta = \frac{\partial^2}{\partial x^2} + \frac{\partial^2}{\partial y^2} + \frac{\partial^2}{\partial z^2}$$

(B)

$$\text{rot } \vec{E} = \begin{vmatrix} \vec{i} & \vec{j} & \vec{k} \\ \frac{\partial}{\partial x} & \frac{\partial}{\partial y} & \frac{\partial}{\partial z} \\ E_x & E_y & E_z \end{vmatrix} = \vec{i} \left(\frac{\partial E_z}{\partial y} - \frac{\partial E_y}{\partial z} \right) + \vec{j} \left(\frac{\partial E_x}{\partial z} - \frac{\partial E_z}{\partial x} \right) + \vec{k} \left(\frac{\partial E_y}{\partial x} - \frac{\partial E_x}{\partial y} \right)$$

Процур. за гасом об'їанне
з рївнянь Максвелла:

$$\text{rot } \frac{\partial \vec{H}}{\partial t} = \frac{\epsilon}{c} \frac{\partial^2 \vec{E}}{\partial t^2} \quad \text{Через те, що } \frac{\partial \vec{H}}{\partial t} = -\frac{c}{\mu} \text{rot } \vec{E},$$

$$\text{маємо: } -\frac{c}{\mu} \text{rot rot } \vec{E} = \frac{\epsilon}{c} \frac{\partial^2 \vec{E}}{\partial t^2}$$

$$\text{Враховуючи, що } \text{rot rot } \vec{E} = \text{grad div } \vec{E} - \Delta \vec{E}, \text{ а } \text{div } \vec{E} = 0, \text{ маємо: } \Delta \vec{E} - \frac{\epsilon \mu}{c^2} \frac{\partial^2 \vec{E}}{\partial t^2} = 0 \quad (1)$$

Так само можна отримати:

$$\Delta \vec{H} - \frac{\epsilon \mu}{c^2} \frac{\partial^2 \vec{H}}{\partial t^2} = 0 \quad (2)$$

(1) та (2) -
хвильові рївн.

$$v = \frac{c}{\sqrt{\epsilon \mu}}$$

Розв'язок (1) має вигляд:

$$E = E_0 \cos \omega \left(t - \frac{x}{v} \right), \text{ або:}$$

$$E = E_0 e^{i\omega \left(t - \frac{x}{v} \right)} = E_0 \cdot \exp i \left(\omega t - \frac{\omega}{v} \vec{r} \cdot \vec{n} \right) =$$

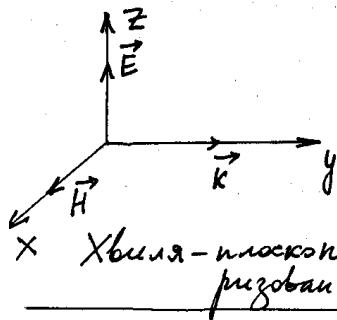
\vec{n} - нормаль до фронту хвилі; \vec{r} - радіус-вектор.

$$= E_0 e^{i(\omega t - \vec{k} \cdot \vec{r})} \quad (3); \quad H = H_0 e^{i(\omega t - \vec{k} \cdot \vec{r})} \quad (4)$$

$$(3) \rightarrow \left(\frac{\partial H_x}{\partial y} = -\frac{\epsilon}{c} \frac{\partial E_z}{\partial t} \right) \Rightarrow \boxed{\sqrt{\mu} H_x = \sqrt{\epsilon} \cdot E_z}$$

Умова синфазності

$$\vec{k} = \frac{2\pi}{\lambda} \cdot \vec{n} = \frac{\omega}{v} \vec{n}$$

$$E_y = E_x = 0; \quad E_z = E(y, t)$$

2a

$$H_y = H_z = 0; \quad H_x = H(y, t)$$

$$E_z = E_z(y, t) = E_{0z} \cdot e^{i(\omega t - ky)} \quad (5)$$

x-компонента магн. поля (H_x), як витікає із (A)

та (B), визначається із: $\frac{\partial E_z}{\partial y} = -\frac{\mu}{c} \frac{\partial H_x}{\partial t}$. (6)

z-компонента ел. поля (E_z), як витікає із (A) та (B), визначається із:

$$\frac{\partial H_x}{\partial y} = -\frac{\epsilon}{c} \frac{\partial E_z}{\partial t} \quad (7)$$

$$\text{з (5)} \Rightarrow \frac{\partial E_z}{\partial y} = -\frac{k}{\omega} \frac{\partial E_z}{\partial t} = -\frac{1}{v} \frac{\partial E_z}{\partial t} = -\frac{\sqrt{\epsilon\mu}}{c} \frac{\partial E_z}{\partial t} \quad (8)$$

$$(8) \rightarrow (6): -\frac{\sqrt{\epsilon\mu}}{c} \frac{\partial E_z}{\partial t} = -\frac{\mu}{c} \frac{\partial H_x}{\partial t} \quad (9)$$

Проінтегруємо (9) по часу:

$$\sqrt{\mu} \cdot H_x(y, t) = \sqrt{\epsilon} \cdot E_z(y, t) + \text{const.}$$

Оскільки постійне (стаціонарне) поле в електродинаміці не грає ролі, то $\text{const} = 0$. Тоді:

$$\sqrt{\mu} \cdot H_x = \sqrt{\epsilon} \cdot E_z \quad \text{— умова синфазності}$$

Для ант. діапазону $\mu=1$ ($v=n$) $\Rightarrow \boxed{\sqrt{\epsilon} E = H}$ 3

$$\frac{\epsilon \mu}{c^2} = \frac{1}{v^2} \Rightarrow v = \frac{c}{\sqrt{\epsilon \mu}} = \frac{c}{n}$$

$$n = \sqrt{\epsilon \mu} = \sqrt{\epsilon} \Rightarrow n \cdot E = H$$

Енергія ел.м. хвилі. Вектор Умова-Пойнтинга

Об'ємна густина ел.м. $u = \frac{\epsilon}{8\pi} E^2 + \frac{\mu}{8\pi} H^2 = \frac{\epsilon}{4\pi} E^2$

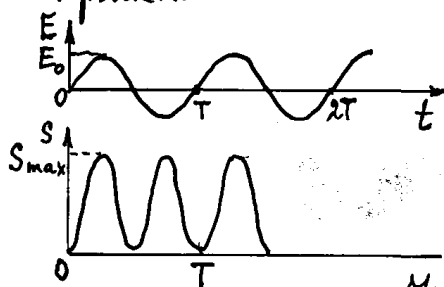
Густина потоку ел.м. (s) - кількість енергії, яка переноситься через од. поверхні за од. часу

$$s = v \cdot u = \frac{c}{\sqrt{\epsilon}} \cdot u = \frac{c\sqrt{\epsilon}}{4\pi} E^2 = \frac{c}{4\pi} E \cdot H$$

$$\boxed{\vec{S} = \frac{c}{4\pi} [\vec{E} \times \vec{H}]}$$
 Вектор Умова-Пойнтинга

Вектор $\vec{S} \perp$ м., де розташовані \vec{E} та \vec{H}

Вектор \vec{S} в ізотропному середовищі визначає напрям переносу хвильової енергії, тобто напрям світлового променя.

Значення потоку ел.м. св. хвилі коливається з подвійною частотою порівняно з \vec{E} або \vec{H}

$$S_{\max} = \frac{c}{4\pi} \sqrt{\epsilon} E_0^2$$

Інтенсивність світла (\mathcal{I})

\mathcal{I} - середнє значення густини потоку ел.м. випромінювання по часу, рівнолю 1 періоду коливань

$$\mathcal{I} = \langle S \rangle = \frac{1}{T} \int_0^T \frac{c\sqrt{\epsilon}}{4\pi} E_0^2 \cos^2(\omega t - kx) dt =$$

$$= \frac{c\sqrt{\epsilon}}{4\pi} E_0^2 \cdot \frac{1}{2} = \frac{c\sqrt{\epsilon}}{8\pi} E_0^2 \Rightarrow \mathcal{I} \sim E_0^2; \mathcal{I} \sim n$$

Фазова і групова швидкості

Плоска монохроматична хвиля в однорідному середовищі описується виразом

$$E = E_0 e^{i(\omega t - kx)} \quad \text{Фаза } \varphi = \omega t - kx$$

$\varphi = \text{const}$ Хвильова поверхня - геом. місце точок, які коливаються в однаковій фазі.

Фронт хвилі - геом. місце точок, до яких в даний момент часу дійшла хвиля і викликала коливання.

Для однорідних ізотропних середовищ хвильова поверхня і фронт хвилі співпадають; для анізотр.-ні.

$$\varphi = \omega t - kx = \text{const} \Rightarrow \omega \cdot dt - k dx = 0$$

$$\frac{dx}{dt} = v_\varphi = \frac{\omega}{k} = \frac{2\pi v}{2\pi} = v \cdot \lambda \quad \begin{matrix} \text{Фаз. шв. - шв. пере-} \\ \text{носу фронту хвилі} \end{matrix}$$

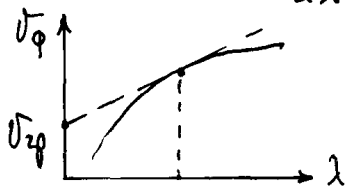
Групова шв. - шв. амплітуди групи хвиль (шв. переносу енергії хвилею), швидкість хвильового пакету

$$v_g = \frac{d\omega}{dk} = \frac{d}{dk} (v_\varphi \cdot k) = \left[v_\varphi + k \frac{dv_\varphi}{dk} \right]$$

$$k = \frac{2\pi}{\lambda}; \quad dk = -\frac{2\pi}{\lambda^2} d\lambda = -\frac{k}{\lambda} \cdot d\lambda$$

$$\frac{dv_\varphi}{dk} = \frac{dv_\varphi}{d\lambda} \cdot \frac{d\lambda}{dk} = -\frac{dv_\varphi}{d\lambda} \cdot \frac{\lambda}{k}$$

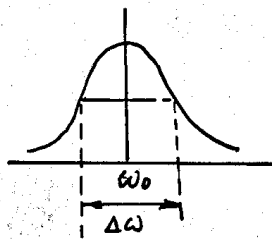
$$= v_\varphi + k \left(-\frac{dv_\varphi}{d\lambda} \cdot \frac{\lambda}{k} \right) = v_\varphi - \lambda \frac{dv_\varphi}{d\lambda} = v_g \quad \begin{matrix} \text{Формула Релея} \end{matrix}$$

Метод визначення v_g
(П. Еренфест)

Необхідність розгляду, поруч з v_{gr} , групової шв. v_{gr} пов'язана із несгармонічними ЕМХ.

ЕМХ з кінечним (відмінним від 0) значенням $\Delta\omega$ н.б. представлена у вигляді суперпозиції плоских гармонічних хвиль різної частоти \Rightarrow різні частоти - різні швидкості (дисперсія). Тому така хвиля являє собою збурення е.м. поля у вигляді імпульсу, рівного нулю за межами деякого інтервалу Δx (об'єму ΔV) і проміжку часу Δt . Таке хвильове поле називають хвильовим пакетом. Амплітуди гармонічних хвиль, які складають таке збурення, відмінні від нуля лише всередині деякого інтервалу частот $\Delta\omega$ поблизу середньої частоти ω_0 .

Якщо $\frac{\Delta\omega}{\omega_0} \ll 1$, то хвиля називається квазігармонічною (майже гармонічною).

Хвильові пакети широко використовуються при розгляді взаємодії ЕМХ із речовиною, а також процесів передачі інформації тощо.

Зауваження: 1) $v_{gr} \cdot v_{ph} = c^2$

2) Для плоских гармонічних ЕМХ $v_{gr} = v_{ph}$

3) У вакуумі $v_{gr} = v_{ph} = c$. (У вакуумі немає хвильового пакету, немає дисперсії, "немає" v_{gr} , її не розрізняють, про неї не говорять).